

מתחברים לתורה ויהדות בשביל הנשמה

שלוסכלם

זמן לפרוש כנף

1185

עלון פרשת שלח כ"ה סיון תשפ"ה | 21 ביוני 2025

"עלה נעלה וירשנו אותה, כי יכול נוכל לה"

אם רק נרצה להתעלות על עצמנו, הכול אפשרי!

העלון מופץ למנויים בלבד

להצטרפות כמנויים: 02-5022881

או שלחו מייל לכתובת: sh5022881@gmail.com

כמה אתה שווה

אבינועם הרש

לאחר שסיים בארי את לימודיו בהצטיינות ניגש אליו אביו ונתן לו מפתחות למכונית האספנות שלו - פורשה 911 קררה. מדובר ברכב אספנות יקר ביותר.

האב אמר לבנו: "בגלל הצטיינותך בלימודים אני רוצה להעניק לך את אחת המכוניות שאני הכי אוהב. אבל לפני כן אני מבקש ממך משימה: קח את האוטו למגרש מכוניות משומשות ושאל כמה כסף הם מוכנים להציע עליה. אל תמכור - רק תשמע את ההצעה".

בארי לקח את המכונית והגיע למגרש הראשון. בעל המוסך קיבל אותו בחיוך והציע קפה. "מדובר במכונית פורשה איכותית, אבל היא ישנה מאוד", אמר. "אני לא רואה שום צורך להציע עליה יותר משלושים אלף שקלים. תאמין לי שגם זה רק בגלל שאתה נראה לי טיפוס נחמד".

במגרש השני פגש בארי אדם נחמד נוסף שהגיש לו שתייה ועוגיות. "אני חובב מכוניות פורשה", אמר, "אבל זו מכונית ישנה וללא שוק. אני מוכן להציע שלושים ושניים אלף שקלים".

בארי חזר לאביו וסיפר על המתרחש. האב חיך ואמר: "עכשיו, אחרי ששמעת את הצעות מגרשי המכוניות המשומשות, אני שולח אותך למקום אחר לגמרי - מגרש מיוחד של אספני פורשה. כשתגיע, אל תדבר כלום. פשוט תחנה את הרכב בכניסה ותעמוד לידו. כשבעל המגרש ישאל כמה אתה מבקש, תבקש ממנו הצעה ותשמע את התשובה".

בארי הגיע למגרש האספנים. הוא לחץ על דוושת הגז בעוצמה, נעצר בכניסה ויצא מהמכונית. כפי שהורה לו אביו, עמד ליד הרכב בשקט. תוך שניות בודדות ניגש אליו אדם שהציג את עצמו כבעל המגרש. עיניו נצצו: "חתיכת מכונית יש לך כאן!" בארי הנהן במבוכה.

בעל המגרש החל להסתובב מסביב לפורשה כמו בוקר הבודק סוס לפני רכישה. הוא התפעל ממנה בגלוי ושאל: "חבל לבזבז זמן - כמה אתה רוצה עליה?"

בארי חשב על סכום של כשלושים וחמישה אלף שקל, אבל נזכר בהוראות אביו. "לא יודע, תן לי הצעה ואחשוב עליה".

בעל המגרש חשב רגע ואמר: "המכונית הזאת נדירה מאוד. אני מוכן להציע מאתיים וארבעים אלף שקלים!"

בארי חשב שלא שמע נכון. הוא ביקש

מבעל המגרש לחזור על הסכום. "מאתיים וארבעים אלף שקלים!"
אמר בעל המגרש. בארי נדהם, השיב שישקול את ההצעה וחזר
הביתה נסער.

"פשוט תחנה את הרכב בכניסה ותעמוד לידו"

"אתה רואה?" אמר לו אביו. "רק אנשים
שבאמת מבינים בפורשה ידעו להעריך
אותה. אם אתה מרגיש שאתה נמצא
במקום שלא באמת מעריכים אותך,
כנראה אתה במקום הלא נכון. תזכור
את הלקח הזה לכל החיים: אף פעם
אל תתעקש להיות במקום שלא רוצים
אותך או לא מעריכים אותך באמת!"

כל אחד מאיתנו הוא "יהלום נדיר". בכל אחד יש תכונות מיוחדות
ונדירות מאוד. אבל אם לא מעריכים אותך מספיק זה לא בגלל
שאתה לא באמת שווה, אלא רק בגלל שהאנשים שמנסים לתת לך
"ערך" מסתכלים עליך מתוך התבנית המצומצמת של העולם הצר
והקטן שלהם. אבל עליך לזכור תמיד, נבראת "בצלם אלהים", אל
תתן לאיש להקטין את הערך הבלתי נתפס שלך. אתה כבר אדם גדול
ומיוחד מאוד.

חושבים שאתם יכולים לכתוב סיפורים מעוררי השראה?

אנו מזמינים כותבים מוכשרים לשלוח לנו דוגמאות

לכתובת המייל: sh5022881@gmail.com

תמונה מהפרשה

התמונה שלפניכם מסמלת כסוק מתוך פרשת השבוע
כתבו לנו לכתובת המייל: SH5022881@gmail.com
או שלחו למס' הטלפון: 02-5022881 ©
תשובות למדור ניתן לשלוח בהודעה או מייל בלבד!

ותכנסו להגרלה על ספר 'מבט אל החיים' בכל שבוע!

זוכה השבוע: אביחי חפץ - תל אביב

נגד הזרם

יעקב ששון

עמי הביט על ציוד המט"ילים שניצב בחנות הקטנה. הוא חיפש ציודניות מהסוג שרצה ועבר על הרשימה כדי לוודא שלא שכח דבר. בעוד יומיים הוא יוצא עם קבוצת חברים מהמכינה הקדם צבאית לטיול גיבוש במזרח, שבסיומו ייבחרו המצטיינים שיוסמכו למדריכים במכינה.

הוא הכין רשימה ארוכה ומדוקדקת של הציוד הנדרש. בעוד שאר החברים הלכו לרכוש את הציוד מהחנויות הגדולות, עמי נסע לחנותו הקטנה של מר לווינגר. מעבר לציוד האיכותי שהיה ניתן להשיג בחנות, מר לווינגר היה אוצר ידע מפורט על טיולים במקומות רבים ברחבי העולם.

מר לווינגר קיבל אותו בסבר פנים יפות. עמי עבר איתו על הרשימה ותיאר את המקומות השונים שבהם הם עתידים לעבור במהלך הטיול. מר לווינגר בירך אותו בברכת 'נסיעה טובה' והוסיף אזהרה: "סע לשלום, אך זכור תמיד - לעולם אל תישן או תרכוש אוכל בכפרים הקטנים, אלא רק בערים הגדולות!". עמי הנהן וקלט את האזהרה היטב.

כעבור מספר ימים נחתו עמי ושאר חברי הקבוצה בנפאל והחלו בטיול. המסע היה מרתק. חברי הקבוצה נדהמו מהנופים היפהפיים ומגובה פסגות ההרים עליהן טיפסו. המסע היה גדוש בעזרה הדדית שעליה חונכו במכינה.

בדרך כלל צ'אנג - המדריך המקומי ששכרו - התווה את הדרך. אולם בשלב מסוים בטיול הוא נעלם בפתאומיות. לאחר וויכוחים חוזרים ונשנים עם חלק מחברי הקבוצה, בהתייעצות משותפת החליטו חברי הקבוצה שאין צורך לשכור מורה דרך חדש, שכן יש ברשותם מפות מפורטות.

אולם כעבור שלושה ימים, שבו חצו מדבר גדול שחצייתו הייתה אמורה לארוך יומיים בלבד לפי המפות, הבינו החברים שאיבדו את דרכם. קליטה סלולארית לא הייתה במקום, והם הבינו שעליהם לחשב את המסלול מחדש.

חברי הקבוצה לא היו מסוג האנשים שנלחצים או נשברים במהירות. הם עודדו זה את זה כל העת. כעבור מספר ניסיונות נוספים להיחלץ מהמדבר הגדול, האוכל והשתיה בתרמיליהם החלו לאזול. באותו ערב הבחין אחד מחברי הקבוצה באורות מנצנצים מרחוק.

תקווה התעוררה בליבם של החברים. כעבור כמה שעות הליכה הגיעו לשמחתם אל כפר קטן בלב המדבר. אולם כשעמדו בשערי הכפר, נזכר לפתע עמי באזהרתו של מר לווינגר: "אל תקנה אוכל או תישן בכפרים הנידחים".

ככל חברי הקבוצה, גם האוכל והשתיה בתרמילו של עמי כמעט ואזל. אולם הוא הצהיר בפניהם שאינו מתכוון להיכנס לכפר והזמין את חבריו להצטרף אליו ולנסות להגיע לעיר.

"אתה צוחק?" זה היה עידן. "האם אתה מתכנן להסתכן ולהישאר כאן, עם מעט האוכל שנשאר לך?"

"אתה מטורף לחלוטין, עמי", הפעם זה היה נבו, חברו הטוב ביותר.

כאן החלה מסכת שכנועים מצד כל החברים. עמי כמעט השתכנע, אולם לבסוף אזור אומץ והצהיר שאינו מתכוון לשוב בו מהחלטתו. החברים קבעו להיפגש למחרת בבוקר בשער הכפר. בצעדים כבדים הוא עזב את חברי הקבוצה אל מחוץ לכפר, שם חילק את האוכל שנשאר לו למנות קטנות והתכוון לשנת הלילה.

עמי נכנס לתוך שק השינה ושקע במחשבות. מאז ומעולם לא היה בעל אופי חזק במיוחד, וכעת הופתע מעצמו שבחר לנהוג הפוך מכל חברי הקבוצה. אולם כשהעביר בראשו את המאורעות, הוא ידע שעשה את המעשה הנכון.

עמי המשיך כך במחשבותיו לעומק הלילה, אך לפתע נקטע קו מחשבתו מצרחה עמומה שהגיעה מכיוון הכפר. הוא קפא על מקומו וזיהה בוודאות את קולו של עידן חברו. במהירות ארז את חפציו והתקדם לכיוון הצרחות שהחלו להישמע גם בקולותיהם של שאר החברים.

הוא הגיע לצריף עץ גדול ונעול. מבעד לחלון הבחין עמי לחרדתו בחבריו שכובים על האדמה, אוחזים בבתנם

וזועקים לעזרה. הוא הבין שחבריו הורעלו בידי בעלי מקום הלינה וידע שהוא היחיד שיוכל לעזור להם.

בעוד הוא חושב כיצד לעשות זאת, נשמע קול טרטור מאחוריו. רכב שטח גדול הגיח אל הכפר. ממנו ירדו שני אנשים מוכרים, ועמי נתקף בהלם: מהרכב ירדו צ'אנג, מורה הדרך, ומאיר - מנהל המכונה הקדם צבאית.

"אתה צוחק?" אתה מתכנן להסתכן ולהישאר כאן?"

"אין זמן, צריך להעלות את כולם על הרכב ולנסוע מחוץ למדבר לעבר העיר הקרובה, לטיפול רפואי!" קרא מאיר. כעבור כשעה, כבר היו כל חברי הקבוצה מטופלים במרכז הרפואי בעיר הקרובה, עד שהרגישו טוב יותר והשתחררו במצב תקין.

רק כששבו כולם לארץ, בכינוס לכל תלמידי המכונה, הסכים המנהל לספר על ההתרחשויות: "אני כמנהל המכונה, הייתי בסביבה ודאגתי מרחוק לכל הסידורים הטכניים. כשהתקשרתי לצ'אנג ושמעתי ממנו שהוא עזב אתכם בגלל וויכוחים מיותרים, כעסתי מאוד. הכפלתי לו את השכר ודרשתי ממנו להצטרף אליי כדי להגיע אליכם במהירות האפשרית. לשמחתי הרבה הצלחנו להגיע אליכם בזמן ולפנות אתכם לטיפול רפואי. אבל תדעו לכם, שיש מישהו אחד שהדהים אותי בהתנהגות שלו, כשראיתי אותו עומד על דעותיו ושוחה נגד הזרם, ידעתי שהוא המתאים לתפקיד המדריך. ובכן, עמי, זכית בתפקיד המדריך לכיתה החדשה!"

בפרשת השבוע אנו לומדים על חטא המרגלים. אנו פוגשים את יהושע בן נון וכלב בן יפונה שלא התרשמו מהדעה השלילית והגורפת של יתר החברים לקבוצה. הם נצמדים אל השליחות שלהם, גם כשזה דורש מהם לשחות נגד הזרם, והם היחידים מתוך הקבוצה כולה שזוכים בסופו של דבר להיכנס לארץ המובטחת. ובכך הם מלמדים אותנו שיעור חשוב, ש"כולם" זה אף פעם לא הוכחה שזו האמת, וזה הדבר הנכון. בדרך כלל זה ממש הפוך.

אתם כתבתם!!!

אנחנו לא מפסיקים להתרגש מהתגובות המדהימות שקיבלנו מכם על העלון המיוחד הזה. אתם נותנים לנו כוח ומאפשרים לנו להמשיך במלאכת הקודש ביתר שאת.

אם עוד לא הצטרפתם כמנויים, יש לכם כעת אפשרות נפלאה להיות שותפים אמיתיים בעשייה המבורכת הזו. ברוכים תהיו. הנה עוד לקט של תגובות מחממות לב:

"אני רוצה לומר לכם שהעלון שלכם מדהים, הסיפורים המרגשים לא מעט פעמים מעלים דמעה בעין. התובנות על התגברות על פחדים ועל הכעסים, וכמובן פינת השאלה השבועית של בית המדרש. בזכות העלון שלכם למדתי שהמילים הנכונות של השיר הידוע כל העולם כולו גשר צר מאוד, הן "והעיקר לא להתפחד כלל" ולא "לא לפחד כלל". כיף ואושר גדול לקרוא אותו. תמשיכו ותצליחו בעבודת הקודש אשר אתם עושים ותבורכו בכל הברכות כולן. חזק וברוך או כמו שאומרים אצלנו - שכו"ח".

כל שבת אני רץ לבית הכנסת בשביל לקחת את העלון. תודה! 🥰🥰

אשתי ואני ממש מחכים כל שבת לעלון הקטן שלכם ולא מפספסים. מיד כשנכנסת שבת אני רץ דבר ראשון להביא לאשתי ויש בבית מריבה בין כולם מי קורא ראשון. פשוט כולם אוהבים כל כך את כל מה שאתם כותבים. זה ממש חודר לנשמה, תודה ענקית לכם!

לא האמנתי כמה הילדים יכולים להיות מרותקים לשולחן השבת ומצפים לשמוע את הסיפור השבועי. תודה לכם על שולחן שבת וחוויה משפחתית נפלאה.

ועלהו לתרופה

כל כך הרבה חכמה יש בבריאה. לכל דבר, לכל פרט, יש תפקיד.

רוצים דוגמה? קחו את עץ הדקל, פשוט מדהים!

הגזע שלו חזק ויציב, מעניק צל נעים ואפילו שימש בעבר כחומר בנייה עמיד. העלים הארוכים והמרשימים, כמו נוצות ירוקות וענקיות, מסוככים עלינו בנדיבות מהשמש הקופחת, ואפשר גם לסכך באמצעותם סוכה חגיגית.

הפירות המתוקים והעסיסיים, התמרים הנהדרים, הם תענוג אמיתי למאכל, ואפשר להפיק מהם גם דבש מתוק וטבעי. אל תשכחו את הגלעינים הקשים, שגם להם שימושים מפתיעים, כמו הפקת קמח, שמן ותרופות. בסיבי הדקל היו משתמשים להכנת חבלים, ועד היום יש להם שימושים מגוונים בתעשייה.

ומה עם השורשים? אומרים שאפילו להם יש סגולות מרפא.

וזה רק דוגמה אחת מיני רבות.

וכבר נרמז הדבר בדברי יחזקאל: **"וְהָיָה פִּרְיוֹ לְמֶאֱכָל וְעֵלְהוּ לְתִרְוָה"**.

בתהלים נאמר: **"מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ ה' כָּל־בְּחֻמָּהּ עֲשִׂיתָ מְלֶאכָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה"**. הכול נעשה כאן בחכמה מופלאה. אין אף פרט בודד, גם לא גרגיר אבק, שאין לו תפקיד תכליתי ומטרה.

עלינו ללמוד להתבונן בפלא המציאות, ומתוך כך תתעצם בנו ההכרה איזו זכות ניתנה לנו לחיות בעולם מופלא כל כך, ולהודות לשבח ולהלל, ולנצל את כל השפע המדהים הזה אך ורק לטובה ולברכה.

החגב שבפנים

קרה לכם פעם שהייתם בסיטואציה חדשה, אולי מול קבוצת אנשים שלא הכרתם, ופתאום הרגשתם קטנים, כאילו אתם רוצים להתכווץ ולהיעלם?! לי זה קורה לא מעט. זה לא קשור בהכרח לגודל הפיזי שלי, אלא יותר לתחושה פנימית שאני פחות משמעותי, שהקול שלי לא באמת חשוב, שאני לא מספיק שווה...

פעם הגעתי למקום חדש, והייתה שם קבוצה של חבר'ה מאוד מרשימים. כל מה שרציתי זה פשוט לא להפריע, לא לומר משהו טיפשי. הרגשתי שאני כמו חגב קטן שמסתתר בין רגליים של פילים. התחושה הזו חזקה מאוד, ולפעמים אני מרגיש שהתחושה שלי היא זאת שבעצם משפיעה על איך שאחרים באמת רואים אותי.

המרגלים ששלח משה לתור את הארץ חוזרים עם תיאור מפחיד על הענקים שראו שם. הם אומרים: **"וַיְהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם"**. הם לא רק הרגישו קטנים וחסרי משמעות מול הענקים, אלא שהתחושה הזו השתקפה במציאות - הם היו כחגבים בעיני הענקים.

התורה מלמדת אותנו כאן שיש קשר ישיר בין איך שאנחנו תופסים את עצמנו לבין איך שהסביבה תופסת אותנו. כשאדם מקטין את עצמו, כשאין לו הערכה עצמית, הוא משדר את זה החוצה, וזה מה שהוא מקבל בחזרה.

אם נלמד להסתכל על עצמנו בעין טובה יותר, להכיר בערך שלנו ובכישורים שלנו, גם העולם יתחיל לראות אותנו אחרת.

הגונב מגנב

שאלה מס'

849

ארי, סטודנט מצליח, רכש לצורך עבודתו מחשב נייד מקצועי בעלות גבוהה במיוחד, אך עוד לפני שהספיק להתקין בו את התוכנות נגנב המחשב מחדר ההרצאות. לאחר כמה ימים הוא קיבל מידע מחבר שאחד הסטודנטים שהיה מוכר כגנב ידוע בקמפוס העלים לו את המחשב. ארי החליט להערים על הגנב ולקחת ממנו את המחשב שלו בחזרה. כשפתח את המחשב, גילה שמותקנות בו תוכנות יקרות בשווי מאות שקלים שהתקין הגנב במחשב. נשאלות שתי שאלות: (א) האם הגנב יכול לדרוש מארי תשלום עבור התוכנות שהתקין במחשב? (ב) מה הדין במקרה שבו ארי היה מתקין תוכנות והגנב היה מוחק אותן - האם הוא היה צריך לשלם לו על התוכנות שמחק, או שהוא יכול היה לטעון 'הרי שלך לפניך' והיה פטור מתשלום עבור התוכנות? מה דעתכם?

מעיינים בספרים ולומדים לפסוק הלכה או משפט: שולחן ערוך 'חושן משפט' סימן שנ"ד סעיף א' בדין: 'גזלן שהשביח את הגזלה' וסימן שפ"ה סעיף א' בדין: 'היזק שאינו ניכר גדרו'.

תשובה לשאלה 'מחשב במתנה' (שאלה 848)

תקציר השאלה השבועית: אריה הזמין פריט קטן מאמזון בכרטיס הוויזה של אחותו. הוא לא שאל אותה קודם לכן ותכנן לספר לה בהמשך על הרכישה ולתת לה את הכסף. אחרי שבועיים היא קיבלה במתנה מאמזון מחשב נייד בשווי אלפי שקלים. התברר שהמוכרים באמזון עשו הגרלה לכל הרוכשים בחודש האחרון ושמה עלה בגורל. אריה טען שהמחשב שייך לו מכיוון שהוא ביצע את הרכישה ולכן הוא זכה בהגרלה. ואילו שרה טענה שהיות שהשתמש בוויזה שלה היא זאת שעלתה בגורל ולכן היא צריכה לקבל את המחשב. מי לדעתכם צריך לקבל את המחשב?

תשובה בקצרה: המחשב שייך לשרה ולא לאריה למרות שהוא רכש באמזון.

המושג ההלכתי: גזל מעות האם הופך לבעלים של המעות.

תשובה בהרחבה: ישנם שתי סיבות מדוע המחשב שייך דווקא לשרה ולא לאריה למרות שהוא זה שביצע את העסקה בפועל. לפי הטעם הראשון, למדנו בהלכה ששליח ששינה משליחותו וקנה לעצמו מכספי המשלח ללא רשותו, דעת ה'שולחן ערוך' שהרכישה שייכת לבעלים ולא לשליח ואילו דעת הרמ"א שהרכישה כן שייכת לשליח. ה'נתיבות המשפט' ביאר את המחלוקת בין ה'שולחן ערוך' לרמ"א, שסברת הרמ"א היא שהשליח הפך ל'גזול' ולכן נחשב שהכסף ברשותו וממילא הרכישה שייכת לו, אבל הוא חייב להשיב את הגזלה מדין 'והשיב את הגזלה אשר גזל'. אבל לדעת ה'שולחן ערוך' הגזול לא הופך לבעלים של החפץ שקנה למרות שגזל את הכסף והחפץ שייך לבעלים.

מה הדין במקרה שלנו? אריה השתמש ללא רשות מראש בוויזה של אחותו ולכן הזכייה תלויה במחלוקת השולחן ערוך והרמ"א. והיות ושרה קיבלה את המחשב, היא יכולה לטעון כדעת ה'שולחן ערוך' מכיוון שגם המוצר שאריה רכש הוא בבעלותה ואין לו טענה עליה. ולפי הטעם השני, אומדים את דעת הנותן שמעוניין לתת מתנה לבעל האשראי ולא למישהו אחר ולכן המתנה שייכת לשרה.

הגרלת המיליון הסתיימה בל"ג בעומר!

עדי בן - ביתר עילית

זכייה בשובר קניה ע"ס 600
ש"ח ברשת 'קינדר טויס'

1

מקום מספך

2

מקום מספך

עוז יעקובסון - מבוא דותן

אופני הרים יוקרתיות

אביטל מליחי

3 ספרים לבחירה בהוצאת
'שלום לעם'

3

מקום מספך

4

מקום מספך

**צבי דרילמן / דוד אורי ברויאר
שוהם ליבובסקי**

מנוי לעלון 'שלום לעם' למשך שנה ללא עלות
(שווי ההטבה 750 ש"ח)

עין טובה רואה טוב

מלך גדול, ששלט בארצות רבות, החליט להעניק לשני בניו במתנה שטח אדמה גדול שבו יוכלו להקים לעצמם ארמונות מפוארים ולחיות בכבוד ובשגשוג. הוא אמר להם: "האחוזה הזו היא מתנה יקרת ערך, אדמתה משובחת, משאביה עשירים, והיא מציעה לכם הזדמנויות לבנות לעצמכם מקום של עוצמה ותפארת. אני מצפה לראות את הארמונות שתקימו כאן..."

הבן הבכור סקר את האדמה בחוסר סבלנות. הוא ראה את השטח העצום כאתגר מאיים. "אבי", אמר, "האחוזה הזו גדולה מדי! יידרש הון עתק לבנות כאן ארמון ראוי לשמו. השטח מלא סלעים שיקשו על הבנייה, הביצות עלולות להביא מחלות, והמרחק מהעיר יבודד אותנו מחברת אנשים ומנוחות החיים. זה לא מקום מתאים להקים בו בית מלכותי..."

הבן הצעיר סקר את האחוזה בהתלהבות. הוא ראה את השטח העצום כהזדמנות בלתי מוגבלת. "אבי", אמר: "האחוזה הזו מדהימה! יש כאן מספיק מקום לבנות ארמון גדול יותר ממה שחלמתי. הסלעים יכולים לשמש כחומר בנייה חזק ויפה, את הביצות אפשר לייבש ולנצל להקמת גנים מרהיבים, והמרחק מהעיר יעניק לנו פרטיות ושלווה. אני רואה כאן פוטנציאל לבנות ממלכה של ממש!"

הנמשל והקשר לפרשה ברורים לכל קורא.

שניים עשר אנשים, כל אחד מהם מיוחד במינו, נשיא שבט בישראל,

נשלחים למשימה גדולה וחשובה על ידי משה המנהיג הגדול. **הם נדרשים לבקר בארץ המובטחת ולבחון אותה**, להכשיר את הקרקע לכניסתם של בני ישראל.

אלא שעשרה מתוך האנשים רואים ארץ קשה ובלתי אפשרית לכיבוש ולחיים טובים בה. ורק שניים, יהושע בן נון וכלב בן יפונה, רואים כי **"טובה הארץ מאוד מאוד"**.

מעניין שפרשת שלח מסתיימת בפרשת הציצית שבה נאמר **"ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם"**, כך שיש קשר ישיר בין תחילת הפרשה לסופה. העיניים והלב.

הלב של המרגלים לא נמצא במקום הנכון, הם לא באמת מאמינים שארץ ישראל טובה לעם ישראל, ולכן הם רואים את מה שהם רוצים לראות. הם רואים את כל מה שלא טוב בארץ, ומפרשים כל תופעה שהם רואים בצורה שלילית ורעה. **הלב שלהם לא מלא באמונה, אז גם העיניים אינן עיני אמונה**. רק הלב של יהושע וכלב נמצא במקום הנכון, ולכן גם העיניים שלהם רואות את כל הטוב.

חכמינו מלמדים כי **העין רואה את מה שהלב רוצה לראות**. ולכן תיקון העיניים מתחיל תמיד בתיקון הלב, בתיקון הרצון.

אדם שרוצה לראות את הטוב בחיים גם יזכה לראות אותו. **"מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב?"**. אבל כדי לראות את הטוב צריך לעבוד על הרצון הטוב. לברר מה אני באמת רוצה בחיים. מה אני באמת מאמין בו שהוא טוב בשבילי. וכשאדם עושה את הבירור הזה הוא יאמין בטוב, יראה את הטוב, וגם ימצא את הטוב. **כי הקב"ה הוא הטוב המוחלט, והוא נמצא בכל מקום**.

גבאי בתי כנסת,

רוצים לחלק את עלון 'שלום לעם' למתפללי בית הכנסת שלכם?

דברו איתנו, ותקבלו יותר עלונים במתנה!

למס' טלפון: 02-5022881 לכתובת: sh5022881@gmail.com